

O SINGURĂ CREDINȚĂ
CONSENSUL EVANGHELIC

O SINGURĂ CREDINȚĂ

CONSENSUL EVANGHELIC

J. I. Packer

și

Thomas C. Oden

Editura Casa Cărții
Oradea, 2009

Originally published by InterVarsity Press as *One Faith: The Evangelical Consensus* by J. I. Packer and Thomas C. Oden. © 2004 by J. I. Packer and Thomas C. Oden. Translated and printed by permission of InterVarsity Press, P. O. Box 1400, Downers Grove, IL 60515, USA.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu, cu excepția celor precizate.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

O singură credință

Copyright © 2009 Editura Casa Cărții

O. P. 1, C. P. 270,

410610 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0722-669566

Email: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PACKER, JAMES I.

O singură credință / J. I. Packer, Thomas C. Oden. -
Oradea : Casa Cărții, 2009

Bibliogr.

Index

ISBN 978-973-8998-48-3

I. Oden, Thomas C.

284

Traducerea: Cristian Sălăjan

Editarea: Thomas Tolnai și Fidelia Stroie

Tehnoredactarea: Timotei Bulzan

Coperta: Adrian Mihocaș

CUPRINS

Plan tematic	7
Introducere	13
1 Vestea Bună: <i>esența Evangheliei</i>	35
2 Biblia: <i>autoritatea Sfintei Scripturi</i>	39
3 Singurul Dumnezeu adevărat: <i>Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt</i>	59
4 Viața umană subordonată lui Dumnezeu: <i>creația căzută în păcat</i>	63
5 Isus Cristos: <i>persoana și lucrarea Domnului Isus – o sinteză</i>	73
6 Lucrarea lui Cristos de împăcare pe cruce: <i>substituirea Sa pentru păcatele noastre</i>	78
7 Domnul înălțat: <i>învierea, înălțarea și întronarea lui Isus</i>	81
8 Justificarea prin har prin credință: <i>achitarea</i>	84
9 Semnificația mântuirii: <i>Dumnezeu mântuiește păcătoșii</i>	90
10 Trimiterea Duhului Sfânt: <i>unirea celor credincioși în Cristos</i>	96
11 Viața sfântă: <i>harul sfinților</i>	102
12 Unitate în adevărul Evangheliei: <i>unitatea tuturor credincioșilor</i>	114
13 Biserica: <i>poporul lui Dumnezeu</i>	121
14 Pluralismul religios și unicitatea lui Cristos: <i>mântuirea doar prin Cristos</i>	134
15 Responsabilitatea socială creștină: <i>integrarea cuvintelor și a faptelor</i>	151
16 Viitorul: <i>lucrurile din urmă</i>	159
Concluzie	164

Anexa A: <i>Legământul de la Lausanne, 1974</i>	181
Anexa B:	
<i>Evanghelia lui Isus Cristos: O celebrare evanghelică 1999</i>	191
Anexa C: <i>Declarația de la Amsterdam, 2000:</i>	
<i>O carte a evanghelismului în secolul al XXI-lea</i>	202
Bibliografie și permisiuni	216
Index de referințe biblice	226

PLAN TEMATIC

Introducere

CAPITOLUL UNU

Vestea Bună: *esența Evangheliei*

1. Evanghelia
2. Puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor
3. Răspândirea Veștii bune

CAPITOLUL DOI

Biblia: *autoritatea Sfintei Scripturi*

1. Puterea Cuvântului
2. Pentru toate culturile
3. Canonul
4. Autorul
5. Duhul și Cuvântul
6. Deplinătatea revelației
7. Inspirația Scripturii
8. Revelația în istorie
9. Scopul autorității biblice
10. Caracterul demn de încredere al Cuvântului
11. Păzirea Cuvântului
12. Discernerea corectă a Cuvântului Adevărului
13. Singura sursă de autoritate
14. Crezurile și mărturisirile – sinteze ale învățăturii scripturale

CAPITOLUL TREI

Singurul Dumnezeu adevărat: *Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt*

1. Un Singur Dumnezeu
2. Atributele lui Dumnezeu
3. Unitatea Dumnezeului triunic
4. Dumnezeu creator
5. Providență

CAPITOLUL PATRU

Viața umană subordonată lui Dumnezeu: creația căzută în păcat

1. Bărbatul și femeia după chipul lui Dumnezeu
2. Căderea
3. Condiția umană pierdută
4. Păcatul
5. Plata păcatului
6. Căsătoria, familia și valoarea vieții

CAPITOLUL CINCI

Isus Cristos: persoana și lucrarea Domnului Isus – o sinteză

1. Persoana Sa
2. Dumnezeirea Sa
3. Unitatea naturii Sale umane și divine
4. Umanitatea Sa
5. Ascultarea Sa

CAPITOLUL ȘASE

Lucrarea lui Cristos de împăcare pe cruce: substituirea Sa pentru păcatele noastre

1. Păcatele noastre, ispășite prin moartea Sa
2. Cum participă credincioșii la moartea Sa

CAPITOLUL ȘAPTE

Domnul înălțat: învierea, înălțarea și întronarea lui Isus

1. Învierea Sa
2. Înălțarea și întronarea Sa
3. Mijlocirea Sa

CAPITOLUL OPT

Justificarea prin har prin credință: achitarea

1. Justificarea prin har
2. Doar prin credință
3. Pocăința
4. Eliberarea din robia păcatului
5. Nașterea din nou
6. Adoptarea în familia lui Dumnezeu

CAPITOLUL NOUĂ

Semnificația mântuirii: Dumnezeu mântuiește păcătoșii

1. Mântuirea în trecut, în prezent și în viitor
2. Har mântuitor
3. Semnificația universală a lucrării mântuitoare a lui Cristos
4. Mijlocitorul

CAPITOLUL ZECE

Trimiterea Duhului Sfânt: unirea celor credincioși în Cristos

1. Persoana lui Dumnezeu-Duhul Sfânt
2. Lucrarea lui Dumnezeu-Duhul Sfânt
3. Locuirea Duhului Sfânt în credincioși
4. Viața în Duhul
5. Mărturia Duhului
6. Asigurarea

CAPITOLUL UNSPREZECE

Viața sfântă: harul sfințitor

1. Harul sfințitor
2. Libertatea creștină
3. Trăirea în sfințenie
4. Integritatea credinței și a vieții
5. Darurile Duhului Sfânt
6. Semne și minuni
7. Perseverență în războiul spiritual
8. Învingerea inamicului
9. Rugăciunea și disciplina spirituală

CAPITOLUL DOISPREZECE

Unitate în adevărul Evangheliei: unitatea tuturor credincioșilor

1. Adevăr și unitate
2. Unitate creștină în Evanghelie
3. Manifestarea unității noastre în Cristos

CAPITOLUL TREISPREZECE

Biserica: *poporul lui Dumnezeu*

1. Semnele Bisericii
2. Unitatea credincioșilor
3. Trupul lui Cristos
4. Cristos și Biserica
5. Vizibilă și invizibilă, locală și globală
6. Părtașia credincioșilor
7. Comunitatea închinătoare
8. Respectarea rânduielilor lui Dumnezeu
9. Ordine și conducere bisericească
10. Libertatea religioasă
11. Biserica persecutată

CAPITOLUL PAISPREZECE

Pluralismul religios și unicitatea lui Cristos: *mântuirea doar prin Cristos*

1. Misiunea mondială a Bisericii
2. Marea Trinitate
3. Toată Evanghelia pentru toată lumea
4. Lumea modernă
5. Unicitatea lui Cristos și pluralismul religios
6. Singurul Mântuitor
7. Evanghelia și poporul evreu
8. Relațiile dintre evrei și creștini
9. Pocăința de antisemitism
10. Darurile evreilor pentru creștini
11. Harul și Legea
12. Împlinirea în viitor

CAPITOLUL CINCISPREZECE

Responsabilitatea socială creștină: *integrarea cuvintelor și a faptelor*

1. Mântuirea personală și justiția socială
2. Preocuparea pentru cei săraci

3. Dreptate rasială
4. Administratori ai creației

CAPITOLUL ȘAISPREZECE

Viitorul: lucrurile din urmă

1. Speranța cea binecuvântată
2. Proclamarea lui Cristos până la venirea Sa
3. Învierea și judecata finală
4. Viața veșnică
5. Cei pierduți
6. Victoria finală
7. Doxologie

Concluzie

Profilul Evanghelic

Consensul Evanghelic

Renașterea Evanghelică

INTRODUCERE

Paginile care urmează prezintă o serie de extrase din mărturisirile de credință evanghelice publicate după 1950. Aceste texte au fost selectate și aranjate într-o ordine tematică. Am avut multe asemenea documente disponibile întrucât puține au fost organizațiile și asociațiile evanghelice care să nu fi elaborat cel puțin un astfel de document. Toate acestea, într-un sens larg, au un scop definitoriu: sunt declarative în ce privește crezul unei comunități, defensive, mai mult sau mai puțin, vizavi de abateri și direcționale ca indicatori ai scopurilor și ai priorităților pe care le au autorii acestora. Acestea întruchipează o interpretare comună a Bibliei, o înțelegere comună a Evangheliei și o perspectivă comună asupra Bisericii și asupra misiunii ei, iar atunci când ocazional diferă una de cealaltă în detaliu, acest lucru se întâmplă doar în acest cadru general al acordului. Fiecare dintre acestea reprezintă o declarație de consens din partea și de partea circumscripției pe care o reprezintă. După cum sper să arătăm, fiecare constituie o dovadă a similarității generice între circumscripții și chiar a convergenței lor asupra lucrurilor care sunt cruciale pentru evanghelici. Dorim ca cititorii noștri să observe limitele, conținutul și calitatea consensului evanghelic în ansamblu. Iată scopul care ne-a călăuzit în compilarea cărții de față.

CE SE ÎNȚELEGE PRIN CONSENS?

Pentru a explica ce anume înțelegem prin consens, este necesară referirea la modalitatea de compunere, de adoptare și de aranjare a materialului pe care îl vom folosi.

În primul rând, compunerea. Niciuna dintre declarațiile pe care le vom cita nu au reprezentat munca unui singur individ. Toate au

rezultat în urma unui proces de discuții și de interacțiune. Fiecare dintre acestea a fost prelucrată de creștinii evanghelici în preocuparea comună de a afirma esența și miezul convingerilor lor în fața unei credințe efectiv sau posibil eronate sau cel puțin greșit înțelese. Declarațiile în cauză expun scopul dublu al autorilor: acela de a se alinia la ceea ce creștinii fideli au crezut dintotdeauna și de a expune baza propriilor lor eforturi comune. Declarațiile lor au, astfel, o dimensiune personală și una colectivă, de vreme ce nu exprimă doar consensul autorilor între ei ca indivizi, ci și consensul lor colectiv cu ceea ce consideră a fi credința autentică a poporului lui Dumnezeu.

În al doilea rând, *adoptarea*. Multe dintre declarațiile pe care le vom aborda au asigurat deja consimțământul unui mare număr de evanghelici, ceea ce le conferă statut de consens într-un sens mai larg. Consensul, la acest nivel, devine realitate pe măsură ce indivizii își dau consimțământul liber și voit la ceea ce li se propune – în acest caz, un acord viabil asupra unor puncte care au fost cândva controversate sau neclare. Consimțământul exprimă o armonie a opiniilor, a sentimentelor și a intențiilor. A consimți înseamnă *a gândi* și *a simți* (lat. sentire) cu (pref. lat. con-) alți credincioși și a-i accepta pe baza acordului cu aceștia. Acceptarea doar sub protest sau refuzul de a coopera în mod practic nu sunt o expresie a consensului, ci o negare a acestuia. La rădăcina și în centrul solidarității naționale, continentale și mondiale a evanghelicilor există un consens cu privire la ceea ce aceste declarații formulează ca fiind punctele esențiale ale credinței creștine biblice. Declarațiile, așa cum sunt ele susținute de crezuri și de confesiuni din vremurile de odinioară, au fost binevenite, îmbrățișate și agreate, iar organismele care le-au garantat s-au bucurat de sprijin, de acceptare și de încredere astfel încât unitatea convingerilor la nivel transnațional, transdenominațional și transcultural între evanghelici a devenit un fapt global demonstrabil.

Imaginea larg răspândită a evanghelicilor este aceea a unor oameni care nu îți pot garanta că ar putea ajunge la un acord fie între ei, fie cu restul Bisericii pe glob: oameni faimoși, chiar notorii, pentru individualismul lor excentric, pentru conflictele, pentru separările și pentru disensiunile dintre ei. În realitate însă, evanghelicii din întreaga lume

---

VESTEA BUNĂ

Esența Evangheliei

Esența mesajului biblic este Vestea Bună a mântuirii lui Dumnezeu, care se primește exclusiv prin har, prin credința în Domnul Isus Cristos înviat și prin moartea Sa ispășitoare pe cruce pentru păcatele noastre.

AFIRMAȚIILE DE LA AMSTERDAM 1983

1. EVANGHELIA

Planul lui Dumnezeu din eternitate. Evanghelia este Vestea Bună a mântuirii divine de puterea răului, a stabilirii Împărăției Lui veșnice și a victoriei Sale finale asupra tuturor lucrurilor care sfidează scopul Său. În dragostea Sa, Dumnezeu a intenționat să realizeze aceste lucruri înainte de crearea lumii, stabilind un plan pentru eliberarea de păcat, de moarte și de judecată prin moartea Domnului Isus Cristos. Cristos este Cel care ne eliberează și ne unește într-o comuniune răscumpărată. MANIFESTUL DE LA MANILA, 1989, INTRODUCERE

Evanghelia lui Dumnezeu. Noi afirmăm că Evanghelia încredințată Bisericii, este în primul rând Evanghelia lui Dumnezeu (Mc. 1:14, Rom. 1:1). Dumnezeu este autorul ei și o descoperă oamenilor în și prin Cuvântul Său. Autoritatea și adevărul Evangheliei sunt bazate exclusiv pe persoana Sa.

Negăm faptul că adevărul și autoritatea Evangheliei sunt rezultatul intuiției sau al vreunei invenții umane (Gal. 1:1–11). Negăm, de asemenea, că adevărul sau autoritatea Evangheliei se bazează pe autoritatea unei

anumite biserici sau instituții omenești. EVANGHELIA LUI ISUS CRISTOS, AFIRMAȚII ȘI NEGAȚII 1

Definirea Evangheliei. Evanghelia este Vestea Bună a planului etern al Creatorului de a-Și împărtăși viața și dragostea cu ființele umane decăzute, prin trimiterea Fiului Său Isus Cristos, singurul Mântuitor al lumii. Fiind puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor, Evanghelia pune accent pe viața, pe moartea, pe învierea și pe revenirea lui Isus, conducând la o viață de sfințenie, la creștere în har și la ucenicizarea plină de bucurie, deși costisitoare, în părtășia Bisericii. Evanghelia include înștiințarea lumii cu privire la triumful lui Isus peste puterile întunericului și domnia Lui supremă peste univers. DECLARAȚIA DE LA AMSTERDAM, 2000, DEFINIȚII 6

2. PUTEREA LUI DUMNEZEU PENTRU MÂNTUIREA OAMENILOR

Puterea Evangheliei. Noi afirmăm că Evanghelia este puterea mântuitoare a lui Dumnezeu prin aceea că Evanghelia produce mântuirea tuturor celor care cred, fără nicio diferențiere (Rom. 1:16). Această eficiență a Evangheliei se datorează lui Dumnezeu Însuși (1 Cor. 1:18). Negăm faptul că puterea Evangheliei rezidă în elocvența predicatorului, în tehnica evanghelistului ori în persuasiunea argumentului rațional (1 Cor. 1:21; 2:1-5). EVANGHELIA LUI ISUS CRISTOS, AFIRMAȚII ȘI NEGAȚII 2

Povestea lui Isus. Ne bucurăm de faptul că Dumnezeu nu ne-a lăsat pradă pierzaniei și disperării noastre. În dragostea Sa, a venit după noi prin Isus Cristos pentru a ne salva și regenera. Astfel, Vestea Bună se focalizează asupra personajului istoric Isus, care a venit pentru a proclama Împărăția lui Dumnezeu și viața veșnică într-o slujire umilă, care a murit pentru noi, devenind păcat și blestem în locul nostru și pe care Dumnezeu L-a reabilitat înviindu-L dintre cei morți. [...] Noi afirmăm faptul că Evanghelia revelată în Biblie este mesajul lui Dumnezeu peste veacuri pentru lumea noastră și decidem să o apărăm, să o proclamăm și să o îmbrățișăm. MANIFESTUL DE LA MANILA, 1989, A, FRAGMENT DIN CLAUZA 2; 21 DE AFIRMAȚII 3

Simplitatea Veștii Bune. Evanghelia lui Isus Cristos este o veste, o veste bună: cea mai bună și mai importantă veste pe care o poate